

פרק א (א) בשלשים ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק י"ה יהו"ה צבאות את עולמו בשלשה ספרים בספר ספר וספור :

(ב) עשר ספירות בלי מה במספר עשר אצבעות חמש כנגד חמש וברית יחוד מכוונת באמצע במלת לשון ובמלת המעור :

(ג) עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר, הבן בחכמה וחכם בבינה, בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בוריי והשב יוצר על מכונו. (נ"א ואית דגרסי ודע וחשוב. ואית דגרסי והשב וחשוב, ואחרים גורסים וחקור ודע וחשוב מהם) :

(ד) עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף, עומק ראשי"ת ועומק אחרי"ת, עומק טו"ב ועומק ר"ע, עומק רו"ם ועומק תח"ת, עומק מזר"ח ועומק מער"ב, עומק צפון"ן ועומק דרו"ם. ואדון יחיד א"ל מל"ך נאמן מושל בכולן, ממעון קדשו ועד עדי עד :

(ה) עשר ספירות בלימה צפייתן כמראה הבזק ותכליתן אין להם סוף, ודברו בהן ברצוא ושוב, ולמאמרו בסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחיים :

(ו) עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף, נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן כשלהבת קשורה בגחלת. שאדון יחיד הוא ואין שני לו. ולפני אחד מה אתה סופר :

(ז) עשר ספירות בלימה, בלום פיך מדבר ולבך מלהרהר, ואם רץ פיך לדבר ולבך להרהר שוב למקום, שלכך נאמר רצוא ושוב. ועל דבר זה נכרת ברית :

(ח) עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלהים חיים חי עולמים נכון כסאו מאז, ברוך ומבורך שמו תמיד לעולם ועד. קול רוח ודבור זו רוח הקדש, לראשיתו אין חקר לתכליתו אין קצבה :

(ט) שתים רוח מרוח, חקק וחצב בה עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות, וחקק וחצב בהן ארבע רוחות מזרח ומערב צפון ודרום, ורוח בכל אחת מהן :

(י) שלש מים מרוח חקק וחצב בהן תהו ובהו רפש וטיט, חקקן כמין ערוגה, הציבן כמין חומה, סבבן כמין מעזיבה ויצק מים עליהן ונעשו עפר (נ"א אפר) שנאמר כי לשלג יאמר הוי ארץ. (ואית דמסיימי, תהו זה קו ירוק שמקיף את העולם, בוהו אלו אבנים מפולמות שממנו המים יוצאים שנאמר ונטה עליה קו תהו ואבני בהו) :

(יא) ארבע אש ממים חקק וחצב בהן כסא הכבוד ואופנים ושרפים וחיות הקדש ומלאכי השרת וכל צבא מרום. ומשלשתן יסד מעונו שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט :

(יב) חמש חתם רום בסוד, נ"א - בירר שלש אמות מן התפשטות [בנדפס - הפשוטות] וקבען בשמו הגדול יהו"ו וחתם בהן שש קצוות :

(יג) פנה למעלה וחתמו ביה"ו, שש חתם תחת פנה למטה וחתם ביו"ה, שבע פנה לפניו וחתם מזרח ביה"ו, שמנה פנה לאחוריו וחתם מערב בהו"י, תשע פנה לימינו וחתם דרום בוי"ה, עשר פנה לשמאל וחתם צפון בוה"י :

(יד) אלו עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלהים חיים, שתים רוח מרוח, שלש מים מרוח, ארבע אש ממים, ושש קצוות רום תחת מזרח מערב צפון דרום (תם פרק ראשון) :

פרק ב (א) עשרים ושתים אותיות יסוד, שלש אמות ושבע כפולות וי"ב פשוטות :

(ב) שלש אמות אמ"ש, תולדות השמים אש, תולדות הארץ מים, תולדות אויר רוח. אש למעלה ומים למטה ורוח חק מכריע בנתיים :

(ג) שלש אמות אמ"ש, מ' דוממת, ש' שורקת, א' חק מכריע בנתיים :

(ד) שלש אמות אמ"ש, יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בנתיים :

(ה) כ"ב אותיות יסוד, חקק"ן חצב"ן שקל"ן צרפ"ן והמירן וצר בהן נפש כל היציר וכל העתיד לצור :

(ו) כ"ב אותיות יסוד, חקוקות בקול, חצובות ברוח, קבועות בפה בחמש מקומות, אחה"ע בומ"ף דטלנ"ת זסשר"ץ גיכ"ק :

(ז) כ"ב אותיות יסוד קבועות בגלגל ברל"א שערים, חזר גלגל פנים ואחור, סימן לדבר אין בטובה למעלה מענ"ג ואין ברעה למטה מנג"ע :

(ח) כיצד שקלן והמירן א' עם כולן וכולן עם א', ב' עם כולן וכולן עם ב', חוזרות חלילה, נמצאו יוצאות ברל"א שערים, ונמצא כל הדבור וכל היצור יוצא מהם, ונמצא כל היצור יוצא בשם אחד :

(ט) יצר ממש מתהו, ועשה את שאינו ישנו. וחצב [נוסח אחר - ועשה] עמודים גדולים מאויר שאינו נתפס :

פרק ג (ח) וכיון שצפה [נ"א - שראה] אברהם אבינו ע"ה והביט וראה וחקר והבין וחקק וחצב וצרף ויצר ועלתה בידו [גירסת גרא : הבריא

שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן מיד], נגלה אליו אדון הכל הושיבו בחיקו ונשקו בראשו [נ"א - על ראשו] קראו אוהבו ושמו בשמו וכתת לו

ברית לו ולזרעו עד עולם שנאמר והאמין בה' ויחשבה לו צדקה. כרת לו ברית בין עשר אצבעות רגליו והוא ברית מילה, כרת לו ברית בין עשר

אצבעות ידיו והוא ברית לשון. קשר עשרים ושתים אותיות בלשונו, והמקום גילה לו סודו. משכם במים דלקם באש רעשם ברוח בערם בשבעה [נ"א - בשלהבת] נהגם ב"ב מזלות:

שיעור קומה. פרק ב.

אמ' רבי ישמעאל. אמר לי מיטטרון שרא רבא דשהדותא. מעיד אני בעידות זו ב"י אלהי ישראל. אלהא חייא וקיימא מרננא ורבבנא רמנא מנטלא. משזיב לנא ומפריק לנא ומפלט לי מכל דבר רע ומציל אותי מכל מיני משחית ומכל מיני פורעניות. שמבית מותב יקריה ולעילא מאה ושמונה-עשרה רבבות ומבית מותב יקריה ולמטה מאה ושמונה-עשרה רבבות. רומיה מאתים ושלשים וששה רבבות אלפים פרסאות.

מזרועו שלימין עד זרועו שלשמאול שבעים ושבע רבבות. מגלגל עיניו שלימין ועד גלגל עיניו שלשמאל שלשים רבבות. גולגלתא דיבראשיה שלש מאות ושלשים ושלוש ושליש. עטרת שבראשו שישים רבבות כלפי ששים רבבות אלפי ישראל. לפיכך נקרא האל הגדול הגיבור והנורא בליתיה ידידות אלהי בילתא ביזתא בזזתא המקוק הקטף הקטם קטף בעבור משוש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

וכל היודיע רז זה מובטח לו לחיי העולם הבא ונוצל מדינה של גהינם ונוצל מכל גזירות קשות ונוצל מכל מיני כשפים ומכל מיני פורעניות.

אמ' ר' ישמעאל. אני ראיתי את מלך מלכי המלכים ברוך הוא שהוא יושב על כסא רם ונשא וחיילותיו עומדים לפניו מימינו ומשמאלו.

אמר לי מלאך שר הפנים ששמו מיטטרון רוח פסקוניה פסקון איטימון היגרןקם חיקרון זיוא רבא ננטם זנטוף.

רבי ישמעאל אומר. כמה שיעור קומתו של הקב"ה שהוא מכוסה מכל הבריות.

פרסות רגליו מלוא כל העולם כלו. שנ' "כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדום רגלי". גובה פרסותיו .. שש אלפים פרסאות. [...]

עגול ראשו שלוש מאות אלפים רבבות ושלשים ושלשה ושליש. מה שאין הפה יכול לדבר ומה שאין האוזן יכולה לשמוע.

אתדהודדיא עטס.. שמו.

זקנו ריבו ואלף וחמש מאות פרסאות הדרקמסיה שמו. ומראה הפנים ומראה הלסתות כדמות רוח ובצורת נשמה. אין כל בריא יכולה להכירו.

גיויתו כתרשיש. זיוו מובהק נורא מתוך החושך. וענן וערפל מקיפין אותו וכל שרי האופנים נישפכים לפניו כקיתון. אין בידינו מידה

אלא שמות מגולין לנו החושם פגבגצייא שמו אברגטפייא שמו. [...]

כתר שבראשו חמש מאות אלף על חמש מאות אלף. ישראל שמו. ואבן יקרה שבין קרניו ישראל עמי לי ישראל עמי לי חקוק עליה

"דודי צה ואדום דגול מרבבה. ראשו כתם פז קווצותיו תלתלים שחורות כעורב. ... על אפיקי מים רוחצות בחלב יושבות על מלאת.

לחיי כערוגת הבושם". שני אלפים רבבות פרסאות.

וכל שאינו חותם בפסוק זה הרי זה שוגה. "לחיי כערוגת הבושם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נוטפת מר עובר. ידיו גלילי זהב

ממ'לו! אים בתרשיש מעיו עשת {ע} שן מעולפת ספירים. ... עמודי שש מיוסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים. חיכו

ממתקים וכולו מחמדים זה דודי וזה ... ירושלם".

רמב"ם פירוש המשניות - סנהדרין י א. נבואת משה רבינו ע"ה, [...] רצוני היה לבאר זה הענין הנפלא ולפתוח המנעול ממקראות התורה ולפרש

טעם פה אל פה וכל הפסוק בזולתו מעניינו, לולא שראיתי שאלה העניינים יצטרכו לראיות רבות מאד והיינו צריכין להצעות רבות והקדמות

ומשלים, ושנבאר בתחילת מציאות המלאכים ושינוי מעלותיהן מן הבורא הש"י, ושנבאר הנפש וכל כוחותיה ויתרחב העיגול עד שנדבר בצורות

שזכרו הנביאים שראוי לבורא ולמלאכים, ויכנס בזה שיעור קומה ועניינו ולא יספיק בענין זה לבדו ואפילו יהיה מקוצר בתכלית הקצור מאה

דפים, ולפיכך אניח אותו למקומו אם בספר הדרשות שיעדתי לחברו או בספרי הנבואה שאני מתעסק בו או בספר שאחבר אותו בפירושי אלו

היסודות:

שו"ת הרמב"ם סימן קיז

שאלה ויורנו הדרתו גם כן, מה ראוי (לענות), למי ששואל שאלה בדבר שיעור קומה, האם הוא כדברי מי שאמר, שהוא חבור אחד הקראים, ומסר

זאת בשם הדרתכם, או הוא סוד מסודות החכמים ז"ל, שבו עניינים עצומים, טבעיים או אלוהיים, כמו שאמר רבינו האי ז"ל באחד הקונטרסים

בשאלות חגיגה, ושכרו כפול מ"ה.

התשובה. לא חשבתי מעולם, שהוא מחיבורי החכמים ז"ל, וחלילה להם, שזה יהיה מהם. ואין הוא אלא חבור אחד הדרשנין היונים ותו לא. וסוף

דבר, למחוק זה הספר ולכרות זכר ענינו (הוא) מצוה רבה. ושם אלהים אחרים לא תזכירו וכו' והרי מי שיש לו קומה, הוא אלהים אחרים בלא

ספק. וכתב משה.